

РЕШЕНИЕ

№ 499

гр. Пловдив, 19.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, Х СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Пламен П. Чакалов

Членове: Румяна Ив. Андреева

Бранимир В. Василев

при участието на секретаря Бояна Ал. Дамбулева
като разгледа докладваното от Румяна Ив. Андреева Въззивно гражданско дело № 20225300500003 по описа за 2022 година

Производството е въззивно и е по реда на чл. 258 и сл. от ГПК.

Образувано е по въззивната жалба на от К. Н. К. с ЕГН ***** и А. Д. К. с ЕГН *****, и двамата с постоянен адрес в ***, чрез адв. Т.Т., против Решение № 262335 от 11.10.2021 г., постановено по гр.д.№ 7876/2020 г. по описа на Районен съд - Пловдив, ХХІ гр.с-в, с което са отхвърлени предявените от тях против Т. В. У. с ЕГН ***** осъдителни иски за присъждане на сумите от: 5604 лв. – неоснователно получени от страна на Т. В. У. и общо 324 лв. – обезщетение за имуществени вреди, в размер на направени разходи по договор за правна защита и съдействие от 2020 г. /300 лв./ и такса за връчване на покана от ЧСИ С., рег. № ***на КЧСИ, р-н на действие – ПОС /24 лв./. Във въззивната жалба се поддържа оплакването, че решението на районния съд е неправилно и незаконосъобразно, поради което следва да бъде отменено и вместо него да се постанови въззивно решение по съществото на спора, с което исковите да се уважат. Претендират заплащането на разноски.

Въззиваемият Т. В. У. чрез процесуалния му представител адв. М.Г. оспорва въззивната жалба като неоснователна. Намира решението на първоинстанционния съд за правилно и законосъобразно и моли същото да бъде потвърдено. Претендира разноски за въззивната инстанция.

Пловдивският Окръжен съд, след преценка на събраните по делото

доказателства, приема за установено следното:

Въззивната жалба е подадена в срока по чл. 259, ал.1 от ГПК от лице, имащо право на жалба и е процесуално допустима, а разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл.269 ГПК, въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта - в обжалваната му част. По останалите въпроси той е ограничен от посоченото в жалбата.

Предявен е иск с правно основание чл.55 от ЗЗД.

Ищците са основали иска си на твърдението, че с ответника са собственици на имоти в сграда в ***. През 2018 г. било извършено саниране на жилищната кооперация на посочения адрес, което било изцяло финансирано от Община Пловдив. По инициатива на ответника се взело решение на ОС на ЕС да се извършат допълнителни СМР, невлизащи в проекта за саниране на Общината. Твърдят, че ответникът, макар и да нямал качеството на управител на етажната собственост, фактически действал като такъв, като по негово искане му передали сумата от общо 5604 лв., като на 20.04.2018 г. му заплатили 2 322 лв., на 11.05.2018 г. му заплатили сумата от 2 322лв. и на 13.08.2018 г. му заплатили сумата от 960 лв. Ответникът следвало да сключи договор с изпълнител - „***“ ЕООД, съгласно предложение – оферта изх. № 082/17.04.2018 г. и предложение – оферта от 25.07.2018 г., за да бъдат извършени конкретни СМР. Ищците твърдят, че договор с изпълнителя „***“ ЕООД не бил сключен и посочените в двете оферти СМР не са били извършени, а предадената от тях на ответника сума не е била предоставена на изпълнителя. Твърдят, че неколkokратно са канили ответника да им върне предадените парични средства, както и да представи разходооправдателни документи, като с помощта на адвокат му изпратили покана чрез ЧСИ Х.С. с рег.№ ***, но ответникът не представил документи и не им върнал парите. Твърдят, че са претърпели и имуществени вреди в размер на сумата от общо 324 лв., от които 300 лв. са за изплатено адвокатско възнаграждение за изготвяне и изпращане на поканата и 24 лева – такса за връчване на поканата от ЧСИ С.. Иска се осъждането на ответника да заплати общо на ищците сумата от 5604 лв. като платена при неосъществено основание, както и сумата от 324 лв., представляваща обезщетение за претърпените имуществени вреди.

С отговора на исковата молба ответникът Т.У. е оспорил иска като неоснователен, като счита за неверни твърденията в исковата молба, че строително-ремонтните работи не са били извършени и че заплатените от ищците суми не са били платени на дружеството – изпълнител на СМР. Възразил е, че между „***“ и „***“ ЕООД били сключени договори за извършване на ремонтни дейности на сградата – договор от 19.04.2018 г. на стойност 22 686,92 лв. с ДДС и договор от 10.08.2018 г. на стойност 10 491,64 лв. с ДДС. Договорите били подписани от ответника в качеството му на председател на сдружението, след проведени Общи събрания на ЕС –

Общо събрание от 17.04.2018 г., на което била разгледана оферта № 15/17.04.2018 г. и Общо събрание от 06.08.2018 г., на което била разгледана оферта от 25.07.2018 г., като на тези общи събрания били взети решения за сключване на договорите. На 23.10.2018 г. с приемо-предавателен протокол работите били приети като извършени. Съобразно притежаваните от ишците проценти от общите части на сградата, същите следвало да платят – 4643,11 лв. по единия и 2147 лв. по другия договор. Платените от тях и от всички останали съсобственици суми били изплатени на изпълнителя.

От събраните доказателства се установява следното от фактическа страна:

С решението си районният съд е приел за безспорни между страните обстоятелствата, че ишците и ответникът са собственици на имоти в сграда в ***, че ишците са предали на ответника на датите 20.04.2018 г., 11.05.2018 г. и 13.08.2018 г. общо сумата от 5604 лв. Тези обстоятелства не се оспорват и пред тази инстанция.

Пред РС е представено споразумение от 25.08.2014 г. за създаване на сдружение на собствениците, носещо и подписа на ишцата А.К., с което е създадено Сдружение на собствениците на СОС в сграда в режим на ЕС – *** по реда на чл. 25 ЗУЕС. Сдружението е създадено с цел усвояване на средства от фондовете на Европейския съюз и/или Общинския бюджет с цел ремонт и обновяване на сграда в режим на етажна собственост, както и други дейности свързани с управлението на етажната собственост, включително и усвояване на средства от други източници. Сдружението е създадено безсрочно, а съгласно чл. 3.3 от същото за негов представляващ е избран ответникът Т.У. – като член на УС. Представителството на сдружението е следвало да се осъществява за целия срок на проекта, както и 5 години след приключването му.

Сдружението на собствениците на СОС в сграда в режим на ЕС – ***, създадено при спазване изискванията на чл. 25 ЗУЕС, е юридическо лице по смисъла на посочената разпоредба. Същото е вписано в регистъра по чл. 44, ал. 1 ЗУЕС по местонахождението на сградата в режим на етажна собственост и в регистъра БУЛСТАТ. Ответникът Т. В. У. е вписан като негов представител.

Пред районния съд са представени и приети договор от 19.04.2018 г. за извършване на СМР, по одобрена оферта от проведено общо събрание от 10.04.2018 г., сключен между сдружението, представлявано от ответника Т. В. У. и „***“ ЕООД на обща стойност 22 686,92 лв. с ДДС и договор за извършване на СМР от 10.08.2018 г., сключен между сдружението, представлявано от ответника Т. В. У. и „***“ ЕООД за извършване на „Ремонтни дейности на открита тераса покрив – фасада юг“, на стойност 10 491,64 лв. с ДДС.

Видно от представения протокол за проведено ОС на Сдружението на собствениците от 17.04.2018 г., от общото събрание е разгледана офертата на

„***“ ЕООД с № 82/17.04.2018 г. и е взето решение за извършване на ремонт съобразно същата, на обща стойност от 22 686,92 лв. Видно от протокол от 06.08.2018 г. за проведено ОС на Сдружението, същото е разгледало офертата на „***“ ЕООД от 25.07.2018 г. и е взето да се извършат допълнителни СМР съобразно същата, които СМР засягат общите части на сградата – тераса към *** на стойността от 10 491,64 лв.

Пред районния съд са приети разпечатки от НАП на подадени по електронен дневници за продажби за периода от м. 04.2018 г. до м. 12.2018 г. на „***“ ЕООД, като видно от същите получените суми от ищците с основание СМР по договор, са включени в дневниците, както следва : получени от К.К. на 23.05.2018 г. общо 4386,94 лв. и получени от А.К. на 17.07.2018 г. – 702,94 лв.

При тези данни въззивният съд споделя изцяло извода, направен от районния съд в решението му за неоснователност на исковите.

Неоснователно е твърдението на ищците в исковата молба, че ищецът е получил процесните суми от тях в лично качество. Установи се, че същият е имал качеството на представляващ Сдружение на собствениците на СОС в сграда в режим на ЕС – ***, което е било създадено по реда на чл. 25 ЗУЕС, а исковата сума му е била платена именно в това му качество, с оглед разплащанията по сключени от сдружението два договора за извършване на СМР с „***“ ЕООД, след взети решения на ОС на собствениците. Ето защо ответникът не би могъл да отговаря за тези суми в лично качество. Сумите пък са платени на правно основание, във връзка с изпълнението на задълженията на собствениците към изпълнителя по посочените два договора за извършване на СМР.

Ето защо съдът намира предявените искове по чл. 55 ЗЗД за неоснователни. Като такива, същите следва да бъдат отхвърлени.

При същите аргументи съдът намира за неоснователни и исковите по чл. 45 ЗЗД. Не е установено противоправно деяние от страна на ответника в личното му качество. Изисканите с поканата документи не касаят лични задължения на ответника, а имат връзка с договорите за СМР, поради което тези искове също са неоснователни и като такива следва да бъдат отхвърлени.

Решението на районния съд е правилно и като такова ще бъде потвърдено.

Предвид неоснователността на въззивната жалба, жалбоподателите ще бъдат осъдени да заплатят на въззиваемата страна направените разноски пред тази инстанция за заплатено адвокатско възнаграждение, които се констатираха от съда на 1000 лв.

По тези съображения и на основание чл.272 от ГПК Съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 262335 от 11.10.2021 г., постановено по гр.д.№ 7876/2020 г. по описа на Районен съд - Пловдив, XXI гр.с-в.

ОСЪЖДА К. Н. К. с ЕГН *****, и А. Д. К. с ЕГН *****, и двамата с постоянен адрес в ***, да заплатят на Т. В. У. с ЕГН ***** с адрес: ***, ап. сумата от 1000 /хиляда / лв. разноси по делото пред въззивната инстанция.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВКС в едномесечен срок от връчването на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____